

Després de mirar pel forat del pany...

Dilluns, entraven a plànol amb un somriure. Dimarts, tornaven a plantar-se amb gest seriós davant de Manuel Marchena. És la crua realitat de la campanya dels candidats empresonats

Oriol Junqueras i Raül Romeva, durant l'entrevista amb els lectors de NacióDigital | Martí Urgell

Dilluns, entraven a plànol amb un somriure. Dimarts, tornaven a plantar-se amb gest seriós davant de Manuel Marchena. Dilluns, encara miraven pel forat del pany tot tastant minuts de llibertat verbal des de Soto del Real. Dimarts, la gerra d'aigua freda de veure's de nou, al Tribunal Suprem. La presa de consciència de que, per molt que siguin candidats a les eleccions espanyoles i la Junta Electoral els hagi permès comunicar-se en entrevistes i mítings en directe, segueix pesant la seva condició de presoners. La crua realitat de la campanya.

Minuts abans de connectar en directe amb els lectors de **NacióDigital** el dilluns a la tarda Oriol Junqueras i Raül Romeva asseguraven sentir-se forts i "animats". Feien broma mentre es resolien els problemes de so i esperaven amb cert neguit aquell moment en què se'ls va anunciar que sí, que la gent els veia. De fet, aprofitaven la màgia de la tecnologia per enviar records a persones a les quals aprecien i que en els darrers mesos només han vist en comptades ocasions a través d'un vidre fred d'un petit locutori.

Aquest dimarts han tornat les mirades perdudes, fronts arrufats, badalls de cansament i rostres pesarosos revivint escenes del juliol del 2017, quan van saltar del Govern alguns dels consellers que, finalment, no van assumir els preparatius del referèndum. Desfilen per territori Marchena

exdirigents com Jordi Baiget, Jordi Jané i Meritxell Ruiz (<https://www.naciodigital.cat/noticia/178192/exconsellers/cessats/puigdemont/reivindiquen/pla/sempre/va/ser/via/dialogada>), que van compartir hores de reunions executives en aquells mesos des dels quals sembla que hagin passat dècades. A Madrid, plou. A Barcelona, diuen que també. Dia gris, molt gris.

En un Sant Jordi normal, tots els dirigents que s'asseuen al banc dels acusats haurien passejat per la Rambla. S'haurien aturat a comprar llibres, a parlar amb ciutadans, a fer-se *selfies*, a atendre la premsa, a olorar roses, a saludar escriptors, a escoltar recitals de poesia. Haguessin regalat novel·les i roses a estimats i estimades. Però com que no és un Sant Jordi normal (<https://www.naciodigital.cat/noticia/178204/roses/marchena?rlc=p1>), s'han de conformar amb penjar-se una rosa amb una senyera als vestits i resistir una nova jornada de togues negres. En queden moltes més encara.

Els processats, lluint roses a la solapa del vestit al Tribunal Suprem

Pel tribunal circulen roses. De fet, just a la porta del detector de metalls, uns pètals vermells solitaris a l'estora recorden que la festa del llibre i de la rosa travessa la majestuositat i fredor del tribunal. Per fortuna, de lectures no els han faltat des de que són a la presó. Han llegit i llegeixen molt. Han escrit i escriuen molt també.

"No sé absolutament res, però la meva situació és ben estranya", assegura el vicepresident Pere Aragonès tot just ha travessat la porta del Tribunal. Espera sortir-ne poc després, un cop Marchena admet que la seva situació judicial és inexplicable. Es pot estar investigat sense haver rebut una notificació? La decisió del jutge de permetre-li acollir-se al dret de no declarar ratifica que sí. (<https://www.naciodigital.cat/noticia/178159/suprem/permit/aragones/acollir-se/al/dret/no/declarar>) El seu Sant Jordi també entra de ple dins de l'excepcionalitat en aquest context farcit de claroscurs i dracs policials i judicials.

Es preveuen dues llargues jornades més al Suprem tant dimecres com dijous, quan circularan com a testimonis coneguts i amics. Però... i divendres? No hi ha sessió al Suprem i coincideix amb

el tancament de la campanya electoral. Potser serà el moment en què tornaran a mirar pel forat del pany en aquells mítings d'alt voltatge previs a la jornada de reflexió. Un nou miratge per després seguir dormint en una cel·la.